

Kan grisar med låg födelsevikt bli lönsamma tillväxt- och slaktgrisar?

Johanna Svensson, Svenska Pig, Box 178, 245 22 Staffanstorp
Victoria Ohlsson, Svenska Pig, c/o Skånesemin, Råby 2003, 242 92 Hörby
Barbro Mattsson, Svenska Pig, Järnvägsgatan 20, 532 30 Skara

Sammanfattning

- Grisar med låg födelsevikt hade sämre förutsättningar att överleva
- Stora kullar gav större variation i vikt inom kull
- Underviktiga grisar vid födelse behövde fler dagar till slaktmognad, de startade vid en lägre vikt och kom inte i kapp de tyngre grisarna vid avvänjning
- Den ekonomiska jämförelsen visade att underviktiga smågrisar knappt var lönsamma i smågrisproduktionen men däremot lönsamma i slaktgrisproduktionen

| Inledning |

Antalet levande födda smågrisar per kull har under de senaste decennierna ökat i Sverige (Quality Genetics, 2011). Samtidigt har variationen i grisarnas födelsevikt inom kull blivit större. Den ökade variationen har resulterat i ett större antal smågrisar med låg födelsevikt. Normalt är medelvikten vid födelse 1,4–1,6 kg per gris. I de flesta studier om underviktiga grisar, är definitionen på en underviktig gris, en gris som väger mindre än 0,9-1,0 kg vid födelsen. Underviktiga grisar har svårt att konkurrera med sina normalviktiga syskon om suggans spenar och får därför sämre förutsättningar att växa och överleva. Det finns idag få svenska studier som visar om grisar med låg födelsevikt som överlever de första kritiska veckorna, kan bli lönsamma slaktgrisar. Det är av ekonomisk betydelse att veta om lätta grisar kan nå önskad slaktvikt och klassning under samma omgångstid som övriga grisar i kullen även då de startar på en lägre vikt.

| Syfte |

Syftet med denna rapport är att undersöka om grisar som föds underviktiga har förutsättningar att utvecklas till lönsamma tillväxt- och slaktgrisar. En litteraturstudie har gjorts samt bearbetningar av tidigare insamlade data i Svenska Pig försök.

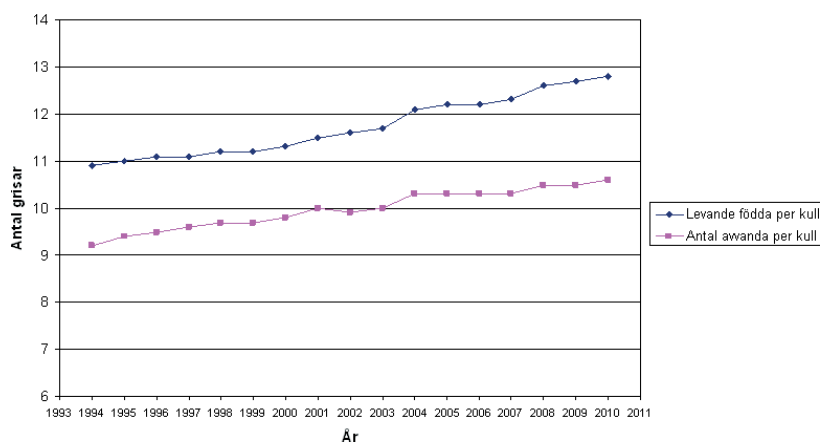
| Litteraturgenomgång |

Det är flera faktorer som påverkar en smågris födelsevikt. I genomsnitt väger en smågris 1,4–1,6 kg vid födelse och räknas som underviktig om födelsevikten är under 0,9-1,0 kg. De faktorer som påverkar födelsevikten under dräktigheten är saggans och smågrisarnas gener, kullstorlek, fostrens position i livmodern, saggans kullnummer samt saggans näringsförsörjning (Le Dividich, 1999). Enligt PigWin-medeltal (Quality Genetics, 2011) har antal levande födda smågrisar per kull ökat med 1,9 smågrisar från 1993 till 2010 men samtidigt har antal avvanda grisar endast ökat med 1,4 smågrisar (figur 1). Att den genomsnittliga födelsevik-

ten blir lägre desto större kullen är finns beskrivet i flera studier. En studie visade att när ytterligare en smågris föddes per kull, minskade medelvikten per smågris med 35 gram (i intervallet från 11 till 16 levande födda smågrisar) (Quiniou et al, 2002). Samtidigt ökade andelen grisar som vägde under 1 kg från 7 till 23 procent. I stora kullar (fler än 13 smågrisar) märktes större spridning i födelsevikt inom kull och det var tydligast hos saggor som haft flera kullar (Simonsson et al, 1997). I en studie visades att med ökat kullnummer ökade antalet dödfödda grisar, vilket förklarades av större kullar med längre grisningstid och försvagad muskulatur i livmodern hos äldre saggor (Zaleski & Hacker, 1993).

Fostrens position i livmoder är avgörande för näringsförsörjningen (Quiniou et al, 2002). Många foster i livmodern resulterar i ökad blodtillförsel dit men inte helt i proportion till det ökade antalet foster. Många foster leder till mindre näring per foster. Foder av dålig hygienisk kvalitet eller med lågt näringsinnehåll kan ha en negativ inverkan på fostertillväxten, leda till lättare grisar vid födelse men även leda till kastningar (Simonsson et al, 1997). Saggan behöver en lugn närmiljö under dräktigheten för att undvika stress som kan vara negativ för henne.

Grisar föds generellt med mycket små näringsreserver. De små reserverna ska möjliggöra för smågrisen att ta sig till saggans juver för första digivningen. Smågrisen dör om den inte klarar att ta sig fram till juvret för att få ny energi inom 12-24

Figur 1) Utveckling av antal levande födda grisar per kull och antal avvanda grisar per kull under perioden 1993 till 2010 (Quality Genetics, 2011)

timmar efter födseln. Risken för att inte överleva är stor för grisar som fötts med låg födelsevikt, eftersom de har ännu lägre näringsreserver än sina normalstora kullsyskon. Underviktiga grisar har svårare att klara kyla och ta sig till en bra spene (Andersson et al, 1980). De har även svårare att massera suggans juver. Massagen stimulerar mjölknedsläppet och eftersatt massage kan leda till minskad mjölkproduktion och försämrat mjölknedsläpp vid nästa digivning. Lätta smågrisar har även svårare att konkurrera med sina kullsyskon om spenarna. Det är viktigt att smågrisar med låg födelsevikt ges de bästa möjligheterna för att snabbt kunna dia, till exempel genom skiftdigivning eller kullutjämning.

Smågrisar med låg födelsevikt vägde mindre vid avvänjning jämfört med normalviktiga kullsyskon (Gondret et al, 2005). En låg vikt vid avvänjning brukade ofta innebära en låg vikt vid insättning i slaktgristallet (Larriestra et al, 2006). Vissa studier har visat att underviktiga grisar krävde fler dagar till slaktmognad (Gondret et al, 2005). Födelseviktens inverkan på slaktkroppens sammansättning finns beskrivet i flera studier. Resultaten från de olika studierna är delvis motsägelsefulla. Antalet myofibrer, de komponenter som bygger upp muskelfibrer, påverkas under fosterstadiet och sägs vara förutbestämt vid födseln (Wigmore & Stickland, 1983). Grisar som är underviktiga vid födseln visades i några studier ha färre myofibrer, och därmed ett mindre antal muskelfibrer, vid slakt (Gondret et al, 2005). Myofibrerna var också grövre. Kombinationen färre men grövre myofibrer kan påverka tillväxten negativt. I några studier hade klassningen inte påverkats av antalet muskelfibrer men i andra studier hade klassningen påverkats negativt (Beaulieu et al, 2010). I en studie summerades att ju lägre födelsevikten var, desto lägre blev slaktvärdet för producenten (Fix et al, 2010). För att minska konkurrensen om foder

rekommenderades sortering efter en viktströskel så att lika tunga smågrisar hålls samman (Larriestra et al, 2006). Därmed minskade de negativa effekterna av låg födelsevikt på dödlighet och slaktvikt.

Studentarbete |

I ett examensarbete vid lantmästarutbildningen, SLU, undersöktes hur låga födelsevikter inverkar på tillväxthastighet, avvänjningsvikt och dödlighet (Holmgren & Selin, 2010). I en besättning med 600 suggor vägdes smågrisar i 35 kullar (445 grisar) vid födelse, vid 7 och 21 dagars ålder samt vid avvänjning. Grisarnas födelsevikt delades in i fyra viktklasser. Andel döda grisar fram till avvänjning var högst för grisar som vägde mindre än 1 kg och mellan 1,0-1,5 kg (tabell 1). Dödligheten kunde emellertid, enligt författarna, ha varit högre. Grisarna vägdes på eftermiddagar och då kunde de minsta och mest svagfödda grisarna redan ha varit döda och bortplockade.

Tabell 1) Genomsnittlig dödlighet under diperioden, i relation till födelsevikt

Födelsevikt, kg	Dödlighet, %
< 1	21,4
1,0 – 1,5	20,7
1,5 – 2,0	12,8
> 2	10,0

Födelsevikten hade en signifikant inverkan på tillväxthastigheten fram till avvänjning. Tabell 2 visar grisarnas medelvikt fördelat på viktklass vid födelse och vägningstillfälle. De tyngsta grisarna vid födelse vägde i medeltal 3,2 kg mer vid avvänjning än de minsta grisarna vid födelse gjorde.

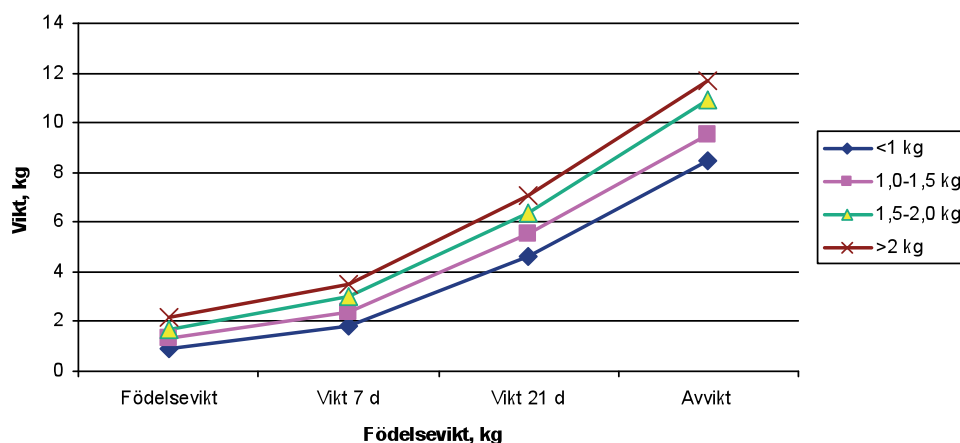
Tabell 2) Vikter fördelade på födelsevikt och vägningstillfälle

	< 1 kg	1,0 – 1,5 kg	1,5 – 2,0 kg	> 2 kg
Födelsevikt - medelvikt	0,9 ^a	1,3 ^b	1,7 ^c	2,2 ^d
Vikt vid 7 dagar - medelvikt	1,8 ^a	2,4 ^b	3,0 ^c	3,5 ^d
Vikt vid 21 dagar - medelvikt	4,6 ^a	5,5 ^b	6,4 ^c	7,1 ^d
Avvänjningsvikt - medelvikt	8,5 ^a	9,5 ^b	10,9 ^c	11,7 ^d

^{a, b, c, d} medelvikt vid samma vägningstillfälle och olika bokstav anger signifikant skillnad

Medelvikterna för de fyra viktsklasserna visas även i figur 2. Kurvorna är nära parallella och de som var minst vid födelse växte bra, men de startade på en lägre vikt och kom inte ifatt de tyngre grisarna till avvänjning. Studien omfattade inte registreringar efter avvänjning.

Figur 2) Medelvikt vid vägningstillfällen fördelade efter grisarnas födelsevikt, kg.

Egen studie

I en tidigare genomförd studie inom Svenska Pig (Pigrapport nr 35) vägdes 1188 grisar individuellt vid avvänjning och följdes till slakt. Grisarna vägdes också vid födelse men individmärktes först vid avvänjning. Medelvikten vid födelse var 1,6 kg (med 0,36 kg standardavvikelse). Grisarna grupperades efter avväjningsvikt, vägdes vid leverans till slaktgrisstallet och följdes därefter till slakt (tabell 3). Grisarna var i genomsnitt 33 dagar gamla vid avvänjning och hölls i tillväxtavdelningen i 46 dagar. I slaktgrisstallet strävades det efter att hålla kullarna

intakta. De grisar som var lättast vid insättning växte i normal takt till slakt men eftersom insättningsvikten var lägre, behövde de längre tid att nå önskad slaktvikt. Lätta grisar klassades vid slakt lika bra som de tyngre grisarna gjorde. En bidragande orsak var att de vägdes ut och levererades till slakt i tid. Grisar som avvandades under 7 kg och vägde under 25 kg vid leverans till slaktgrisstallet, hade behövt en till två veckor extra i tillväxtstallet eller en till två vecka extra i slaktgrisstallet, för att nå slaktvikten 88 kg i ett 16 veckors omgångssystem.

Tabell 3) Viktsutveckling för 1188 grisar vägda vid avvänjning och vid leverans till slaktgrisstallet, samt medelslaktvikt, klassning och antal dagar i slaktgrisstallet. Grisarna är grupperade efter avväjningsvikt, med en grupp per rad

Antal grisar	Avväjningsvikt, kg	Vikt till slaktgrisstall, kg	Medelslaktvikt, kg	Antal dagar till slakt	Tillväxthastighet, g/dag	Klassning, %
5	4,7	19,1	83,4	113	860	59,5
27	5,6	21,4	82,1	111	845	57,7
49	6,5	23,3	83,2	110	853	57,9
104	7,5	26,2	86,2	106	893	57,7
153	8,5	27,8	87,8	109	891	57,8
161	9,5	29,9	88,0	109	918	57,7
207	10,5	31,9	88,0	98	935	57,9
179	11,4	33,2	88,2	97	933	57,9
133	12,4	34,9	87,9	93	952	58,4
78	13,4	36,7	88,2	92	946	58,0
92	14,9	38,1	89,4	93	945	58,3

Ekonomisk utvärdering

En ekonomisk jämförelse, bestående av bidragskalkyler, gjordes av grisar med olika avväjningsvikt. Lätta grisar med avväjningsvikter under 6,5 kg jämfördes med medelgrisar som vägde 10 kg i genomsnitt och tunga grisar som hade en hög avväjningsvikt, 14,9 kg. I bidragskalkylen uppskattades tillväxtfoder kosta 25 öre per MJ och slaktgrisfoder 14 öre per MJ. Tillväxtgrisarna beräknades behöva 24,9 MJ foder per kg tillväxt från avväjning till leverans (totalt 425 MJ) och slaktgrisarna 35,4 MJ foder per kg tillväxt från leverans till slakt (totalt 3018 MJ). Avräkningspriset vid slakt uppskattades vara 14 kr per kg. Den extra arbetsinsats som lätta

grisarna vid avväjning behövde, beräknades till 10 kr per gris och inkluderade även värme och mjölkpulver. I övriga kostnader medräknades försäkring, bokföring, certifiering, utbildning etc.

Två olika alternativ har använts vid beräkningarna. I det första alternativet slaktades de lätta grisarna när de vägde 75 kg. I det andra alternativet tog smågrisproducenten hand om de lätta grisarna vid avväjning och levererade dem till slaktgrisstallet vid 30,9 kg. I alternativ 2 ingick extra dagar i tillväxtstallet och därför ökar produktionskostnaden ytterligare.

Alternativ 1

I bidragskalkylen där de underviktiga grisarna slaktades när de vägde 75 kg ökade intäkten för smågrisen med vikten medan övriga intäkter var samma för alla kategorier grisar (tabell 4). De tunga smågrisarna åt mer och hade således en högre foderkostnad. Övriga kostnader var lika. De lätta grisarna hade högre produktionskostnader eftersom de krävde mer omsorg.

Intäkten vid slakt ökade med ökad insättningsvikt och därmed ökad slaktvikt (tabell 5). Foderkostnaden varierade mellan viktklasserna och ökade för lätta grisar och medelgrisar men blev lägre för tunga grisar. De tunga grisarna ökade färre antal kilo i slaktgrisstallet och förbrukade således mindre foder. Kostnaden för inköp av smågris ökade med insättningsvikten. Övriga kostnader varierade inte.

Tabell 4) Bidragskalkyl Smågrisproduktion alternativ 1

	Lätta grisar	Medelgrisar	Tunga grisar
Intäkt smågris	453	506	552
Övriga intäkter	43	43	43
Summa intäkter	496	549	595
Foderkostnad, smågris	137	162	176
Övriga kostnader	350	350	350
Ökad prodkostnad	10	0	0
Summa kostnader	497	512	526
TB 1	-1	37	69

Tabell 5) Bidragskalkyl Slaktgrisproduktion alternativ 1

	Lätta grisar	Medelgrisar	Tunga grisar
Intäkt slakt	1080	1230	1248
Summan intäkter	1080	1230	1248
Foderkostnad	386	421	395
Smågriskostnad	453	506	552
Övriga kostnader	110	110	110
Summa Kostnader	950	1036	1057
TB1	131	194	191

Alternativ 2

I bidragskalkylen där de lätta grisarna stannade kvar i tillväxtstallet till dess de vägde 30,9 kg och sedan levererades till slaktgrisstallet (tabell 6) ökade intäkten för smågrisen i jämförelse med alternativ 1. Medelgrisarna vägde också 30,9 kg vid leverans till slaktgrisstallet. De lätta grisarna krävde cirka två veckor extra i tillväxtstallet för att nå 30,9 kg och det medförde extra kostnader för foder och stallplats.

I alternativ 2 blev slaktintäkten samma för lätta grisar och medelgrisar medan tunga grisar fick en marginellt bättre intäkt vid slakt (tabell 7). Genom att insättningsvikten är samma för lätta grisar och medelgrisar blir intäkter och kostnader samma i kalkylen. Foderkostnaden blev lägre för tunga grisar eftersom de växte fortare, men färre antal kilo viktökning under omgången. Kostnaden för inköp av smågris blev högre för de tunga grisarna, men övriga kostnader var lika. Det blev små skillnader i TB 1 mellan de olika viktgrupperna.

Lätta grisar var knappt lönsamma i någon av bidragskalkylerna i smågrisproduktionen, medan medelgrisar och tunga grisar var lönsamma. En marginell skillnad fanns mellan alternativ 1 och 2. Bidragskalkylerna för slaktgrisproduktion har ett positivt täckningsbidrag för alternativ 1 såväl som 2. Täckningsbidraget för alternativ 2 var drygt 60 kr högre och berodde på att smågrisarna fick gå kvar cirka två veckor i tillväxtstallet till dess de vägde 30,9 kg.

| Diskussion |

Både studentarbetet och den egna studien visade att medelvikten under grisens liv följde födelsevikten. Således hade en gris med låg födelsevikt även en lägre medelvikt vid avvänjning, insättning i slaktgrisstallet och vid slakt än grisar som var tyngre vid födelsen (förutsatt ett bestämt tidsintervall). Grisar som var friska och normalutvecklade men föddes lätta, växte och utvecklades normalt. De behövde mer tid och omvårdnad för att nå önskad slaktvikt. Enligt litteraturen påverkades grisarnas födelsevikt redan innan de föds av suggans och smågrisarnas gener, kullstorlek, position i livmod-

Tabell 6) Bidragskalkyl Smågrisproduktion alternativ 2

	Lätta grisar	Medelgrisar	Tunga grisar
Intäkt smågris	506	506	552
Övriga intäkter	43	43	43
Summa intäkter	549	549	595
Foderkostnad, smågris	184	162	176
Övriga kostnader	350	350	350
Ökad prodkostnad	21	0	0
Summa kostnader	554	512	526
TB 1	-6	37	69

Tabell 7) Bidragskalkyl Slaktgrisproduktion alternativ 2

	Lätta grisar	Medelgrisar	Tunga grisar
Intäkt slakt	1230	1230	1248
Summa intäkt	1230	1230	1248
Foderkostnad	421	421	395
Smågriskostnad	506	506	552
Övriga kostnader	110	110	110
Summa Kostnader	1036	1036	1057
TB1	194	194	191

ern, kullnummer och av suggans utfodring. I litteraturgenomgången var det ibland svårt att veta om författarna menade normalt utvecklade grisar men med låg födelsevikt, eller om de menade för tidigt födda och ej färdigutvecklade grisar. I denna studie behandlades endast normalt utvecklade men underviktiga grisar.

Dödligheten var i den egna studien högre för grisar som föddes med låg födelsevikt. I de nya reviderade avelsmålen för Yorkshire och Lantras i Sverige har större fokus lagts på antal avvanda grisar eftersom smågrisöverlevnaden måste öka. Avelsföretagen har även reviderat avelsmålen för att öka antal levande födda grisar, ökad kullvikt och fler antal grisar vid tre veckors ålder då de också vägs individuellt för att få jämna grisar i kullarna. Nya avelsmål förväntas på sikt leda till fler överlevande grisar per kull och jämnare grisar inom kull. Att få smågrisarna att överleva fram till avvänjning är en stor utmaning, eftersom speciellt de underviktiga grisarna har lättare att bli ihjälklämda, har svårare att massera juvret vid di och är gener-

ellt svagare. För att minska dödligheten måste extra arbetsmoment sättas in. Ett alternativ är skift-digivning, som syftar till att få det livsnödvändiga råmjölksbehovet uppfyllt. Tidigare studier har visat att en viktröskel kan vara bra för att sortera ut de allra minsta grisarna till egna grupper och för att sortera grisarna efter vikt.

Antal dagar till slakt minskade med ökad avvänjningsvikt och ett tydligt samband kunde ses mellan tunga grisar vid avvänjning och tunga grisar vid slakt. Enligt Holmgren & Selin (2010) beräknades lätta grisar behöva cirka en vecka längre för att nå 30 kg. Smågrisar som vägde 5 kg vid avvänjning behövde 20 extra dagar för att nå slaktmognad, jämfört med smågrisar som vägde 14 kg vid avvänjning. Även tidigare studier har visat att grisar med låg födelsevikt krävde fler dagar till slaktmognad än grisar med högre födelsevikt. Anledningarna förklarades vara färre muskelfibrer som är ett resultat av undernäring i fosterstadiet. Tillväxten försämrades och vissa studier indikerade även en sämre slaktkropps kvalitet med högre andel fett och mindre muskler. Resultaten från den här studien visade ingen signifikant skillnad i slaktkropps kvalitet mellan grisar med olika födelsevikt. Ytterligare studier krävs för att se om slaktkropps kvalitet påverkas av låg födelsevikt. Beträffande slaktkroppens samband med födelsevikt kunde inga samband visas i detta material. Lätta grisar vid avvänjning som förväntades också att ha vägt lite vid födelse, växte normal och klassade sig bra vid slakt. Det kan ha varit så att underutvecklade, sjuka och de allra lättaste grisarna vid födelse aldrig nådde slaktgrisstallet.

Enligt bidragskalkylerna, med förutsättningarna som gavs, blev lätta grisar marginellt olönsamma i smågrisledet om de ska bära kostnaderna. Beträktas grisarna däremot som marginalgrisar, utan extra kostnader för inhysning och omvårdnad, blev de däremot lönsamma. Under slaktgrisperioden var, enligt bidragskalkylerna, lätta grisar vid avvänjning lönsamma. Extra tid i tillväxtstallet gav ingen skillnad i bidragskalkylen för smågrisproduktionen men gav ett bättre resultat i slaktgrisproduktionen.

| Slutsats |

Grisar som föds underviktiga kräver extra omsorg under de första levnadsveckorna för att överleva och växa bra. Underviktiga grisarna bär inte kostnaderna i smågrisproduktionen men med extra tid i tillväxtstallet kan en högre intäkt erhållas vid försäljning. I en integrerad produktion är även extra tid i tillväxtavdelningen att rekommendera, eftersom grisarna har en större potential att nå tillräckligt hög slaktvikt i slaktgrisstallet, om de hade en högre vikt vid insättning. Endast de riktigt små grisarna, enligt litteraturen de under 1 kg vid födelse, hade en sämre tillväxt.

Referenser:

Andersson, K., Einarsson, S., Gustavsson, B., Holmberg, K., Hökås, G., Mowitz, H., Nilsson, A., Olsson, O. & Simonsson, A. 1980. Svinproduktion och ekonomi. LT's förlag

Beaulieu, A.D., Aalhus, J.L., Williams, N.H. & Patience, J.F. 2010. Impact of piglet weight, birth order, and litter size on subsequent growth performance, carcass quality, muscle composition, and eating quality of pork. *Journal of Animal Science* no 88. Saskatoon, Saskatchewan, Canada. S.2767-2778

Fix, J.S., Cassady, J.P., Holl, J.W., Herring, W.O., Culbertson, M.S. & See, M.T. 2010. Effect on piglet weight on survival and quality of commercial market swine. *Livestock Science* no 132. North Carolina. United States. s.98-106

Gondret, F., Lefaucheur, L., Louveau, I., Lebreton, B., Pichodo, X. & Le Cozler, Y. 2005. Influence of piglet birth weight on postnatal growth performance, tissue lipogenic capacity and muscle histological traits at market weight. *Livestock Production Science* no 93. St Gilles, France. s137-146

Holmgren, L & Selin, E. 2010. Den låga födelseviktens påverkan på tillväxt och avväjningsvikt hos smågrisar. Självständigt arbete vid LTJ-fakulteten. Alnarp, Sverige.

Larriestra, A.J., Wattanaphansak, S., Neumann, E.J., Bradford, J., Morrison, R.B. & Deen, J. 2006. Pig characteristics associated with mortality and light exit weight for the nursery phase. *Canadian Veterinary Journal* no 47. s.560-566

Lay, D.C., Matteri, R.L., Carroll, J.A., Fangmann, T.J. & Safranski, T.J. 2001. Prewaning survival in swine. *Journal of Animal Science* no 80. s E74-86

Le Dividich, J. 1999. A review-neonatal and weaner pig: management to reduce variation. *Manipulating Pig Production VII*. Australian Pig Science Association. Werribee, Australia. S.135-155

Quiniou, N., Dagorn, J. & Gaudre, D. 2002. Variation of piglets' birth weight and consequences on subsequent performance. *Livestock Production Science* no 78. Le Rheu, France. S.63-70

Simonsson A., Andersson K., Andersson P., Dalin A-M., Jensen P., Johansson E., Jonasson L., Olsson A-C., Olsson O., 1997. Svinboken, LT's förlag

Wigmore, P.M.C. & Stickland, N.C. 1983. Muscle development in large and small pig foetuses. *J. Anat.* 137. Edinburgh. S. 235– 245.

Zaleski, H.M. & Hacker, R.R. 1993. Variable related to the progress of parturition and probability of stillbirth in swine. *Canadian Veterinary Journal* no 34. s.109-113

Internet

Quality Genetics. 2011. PigWin-medeltal.

<http://www.qgenetics.se/aciro/bilddb/objektvisa.asp?idnr=11ibNrDtHHtJRLx4gr13Yu7ITaHWLHRmgua1TvpUHmoMbHBQRqN0YKtONIZD> avläst 2011-03-28

Samtliga Pig-rapporter finns på www.svenskapig.se

Svenska Pig AB ägs av Avelspoolen, KLS Ugglarps, Scan AB, Kristianstadsortens Lagerhusförening, Lantmännen, Svenska Foder och Sveriges Grisföretagare.

Svenska Pig AB medfinansieras av LRF, Svenska Djurhälsovården, SLU och AGROVÄST.

Svenska Pig AB ska utveckla, samla och förmedla kunskap till grisföretagare och till andra aktörer i branschen för att stärka svensk grisproduktions konkurrenskraft.

